

**Surori de
bunăvoie**

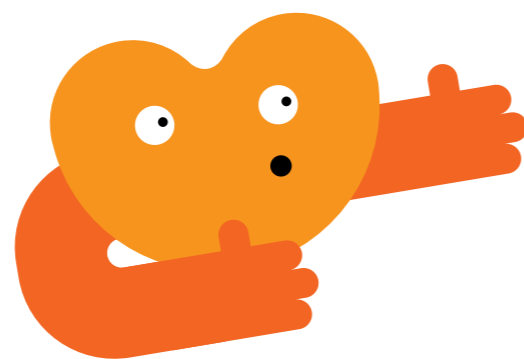

C și **G** sunt cele mai bune prietene din lume. Una începe să râdă apoi cealaltă continuă, iar tu, ca interlocutor, trebuie să fii foarte atent ca să îți dai seama dacă râde C., dacă râde G. sau dacă râd amândouă în deplină armonie. Sunt introvertite și sensibile, însă, dacă știi să le scoți zâmbetul la suprafață, devin cele mai vesele ființe din întreg universul. Noi, cei din Fundația Inimă de Copil, suntem mândri că le-am făcut să râdă pentru prima dată, la centru, în urmă cu patru ani. G., obișnuită cu zgomotele deloc plăcute de acasă, a devenit repede dependentă de liniștea de la Centrul de Zi. Pentru C., în schimb, a fost mai dificil să vină la noi constant: la început lipsea din cauză că trebuia să aibă grijă de cei trei frați mai mici, dintre care unul avea doar un an. Părinții erau plecați la serviciu sau la câmp, iar ea devenea adultul responsabil din familie. Avea doar 7 ani!

Dorințe simple, după o perioadă cumplită

Încet, încet, alături de oamenii de la Inimă de Copil, G. și C. (sau C. și G.) au descoperit gustul copilăriei, au învățat să învețe, au descoperit că e în regulă să ai și visuri. Acum sunt în clasa a cincea și se descurcă bine la școală. „Eu îmi doresc de la următorul an să învăț foarte multe chestii noi”, spune G. „Îmi doresc pentru anul viitor să fie cât mai bine și să nu mai purtăm măști”, completează C. Visuri simple, visuri introvertite, visuri pe măsura lor și a vremurilor pe care le trăim. C. și G. își doresc să scape de mască pentru că pandemia le-a adâncit problemele pe care le aveau familiile lor. În perioada

de lockdown, mama lui C. a fost în șomaj, iar tatăl a trebuit să vândă animalele pe care le creștea ca să își poată întreține familia numeroasă: sunt șapte suflete. Și familia lui G. a trecut prin momente dificile pentru că mama nu mai putea merge la oameni acasă să facă curățenie. O vreme, s-au descurcat doar cu alocațiile copiilor.

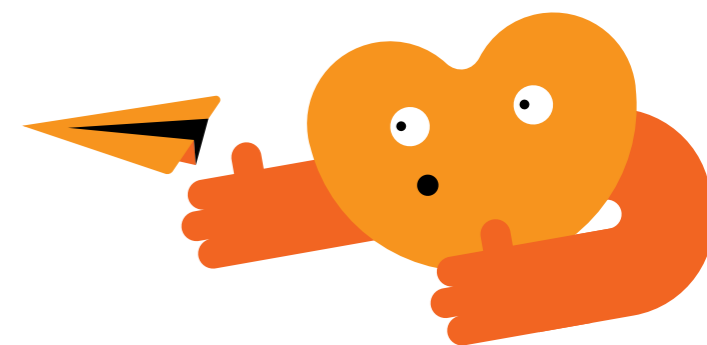

Vor să se facă medici

„Vreau să împărtășesc visul meu cu voi deoarece mă sprijiniți și mă susțineți în ceea ce fac. Când voi fi mare doresc să devin medic pediatru pentru a ajuta copiii care au probleme de sănătate”, spune C. „Eu când cresc mare vreau să mă fac doctor veterinar”, menționează G.

După patru ani la Fundație, parcă și visurile încep să capete mai multă îndrăzneală. Dar cel mai mult și cel mai mult cele două fete își doresc o viață plină de normalitate. O copilărie în care să învețe, dar și să se distreze, să nu poarte măști pandemice, să meargă la mare, să aibă prieteni... evident, să se

aibă ca prietene pe viață una pe cealaltă. Și să împărtășească tuturor că le place mirosul de liliac pentru că le aduce aminte de primăvară sau mirosul de vanilie de la plăcintele bunicii.

Ajută-ne să scriem povești cu final fericit!

La Fundația Inimă de Copil spunem
poveștile faptelor bune.

Sărăcia nu ar trebui să fie o barieră în calea succesului. Inimă de Copil ajută copiii, părinții și comunitățile în situație de risc cu suport medical, educațional, emoțional și economic.

Împreună transformăm inegalitățile în oportunități egale, creând comunități mai puternice, bazate pe incluziune. Facem acest lucru de 25 de ani în cea mai săracă zonă a României, **sud-estul țării, în Galați, Brăila, Vrancea și Vaslui.**

Aici la fundație, credem în bunătate și în **binele care face bine, orice ar fi.** Ne lăsăm ghidați de poveștile copiilor și tinerilor pe care îi ajutăm și ne facem un scop din a da mai tare vocile lor. Ei sunt cei pentru care, zi de zi, suntem aici.

Donează și tu!